

XII

Ось спить дитя, невинний ангел чистий.
Смієсь у сні — се ангел з ним грає...
Сплакне у сні — се ангел, в облак млистий
Розплившись, манить його й щезає.

І сон отсей нестертий, віковистий
В душі його по собі слід лишає:
З дитячих снів той ангел променистий
Раз в раз бажання, тугу в нім збуджає.

Рвесь молодець від батька і від мами
Чогось шукати десь в чужій чужині,
А ангел з далі кличе: «'Д мійні! 'Д мійні!»

Любві, надії він спішить стежками,
Там плід здобуде, тут лиш квіти зв'ялі,
А ангел з далі кличе: «Далі! Далі!»